

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesu Christi Homeliae quinquaginta sex, Theorematum
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.

Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIIII

Me[n]daciū falsumq[ue] testimonium quā sint execrabilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Innocentia tiam magnam, quod ne ab inimicis quidem sagaciter querentibus inueniri Christi quā potuit quicquam, quod accusationis haberet speciem. *Nouissime duo venerunt falsi testes, dicentes: Nos audiuimus, &c.* Quare horum non sicut testimonium conueniens? quia mutauerunt & verba Christi, & sensum. Nēc enim hæc verba dixit Iesus, nēc in hunc sensum locutus est, quem ipsi addiscunt. Christus enim dixerat: *Soluite templum hoc, & in tribus diebus excedabo illud.* Ipsi eius verba peruerentes, mutant: *Nos, inquietes, audiuius eum dicentes. Ego disoluam templum hoc manu factum, & in tribus diebus aliud non manu factum edificabo.* Volunt autem inde probare, quod rem homini impossibilem promittere, Christus sibi diuinitate arrogauerit, & propterea blasphemauerit Deum. Quomodo dixi, querunt testimonium falso, quia verum non habuerunt. Neque enim falso quererent, si accusationis quid, quod mali haberet specie, in se Christus habuisset. Vide quod hominem quemlibet falsa laudent testimonia, de quo tamen scriptura dicit: *Omnis homo mendax, quantum ergo putatis, veritatem ipsam accusationibus testimonij sc̄q; mendosis laedi?*

Mendacium falso, testimonium quam sint execrabilia.

Mendacium & dolus quā sunt detestanda. **D**iscimus hic mendacium execrari, & omnem dolum, hæc enim qui se statut, veritatem negat. Sunt qui fallere semper nituntur, vt tentes verborum dolis & simulationibus. Cum enim ipsi verborum suorum & intellectum & sensum habeant clandestinum, iuxta quem verba eorum habere possint veritatem, non est hic idem sensus quem auditori infundunt, quemque ab auditore credi volunt: idē iuxta id quod intelligi aut credi volunt, prorsus mendacium est. Neque enim veritas ibi est vbi res de qua alteri loquimur, & de qua alius se informari expectat, falsitatem continet, licet in occulto aliquo alio sensu, de quomodo auditori non sit sermo, possit habere aliquam veritatem, de hoc scriptura refert: *Qui sophistice loquitur, odibilis est.* Secundū admonemur, iniquarum esse accusationum patientes. Nunquam enim prorsus iniqua est nostri accusatio. Si enim in eo quo accusamur, non delinquimus: in alio quo nemo nos accusat, Deo peccauimus. Nunquam igitur innocentes sumus, Christus vero totus fuit innocens, & in omnibus innocens. Ideo absq; grandi iniuria, absq; blasphemia, leuisimi cuiusvis peccati non potuit accusari.

Mendacium sophistis locutionibus inesse. **A**ccusationem nostri nō esse prorsus iniquā. **T**estis falsus quā multis fiat obnoxius. **S**apien. 1. **D**iscendum quoque est, falso testimonium dicentem, multis fieri obnoxium. Primum Deo, quia contra veritatem loquitur, & Deum qui veritas est, abiurat. Secundū obnoxius fit iudici, quem meniendo fallit. Tertiū innocentem, quem meniendo impedit aut ludit. Quartū sibiipſi, quia os quod mentitur, occidit animam. Quintū exigitur ab eo restitutio & satisfactio, quæ raro fit. Neque enim de eiusmodi sufficit peccatis confiteri, nisi comitetur & satisfactio aut restitutio ei, quem laesit in rebus aut fama. Tertiū nos consolari debet in huiusmodi detractionibus oblocutionibusve, quas patimur, Christi verbum quo dicit: *Beati eritis cū male dixerint vobis homines, & cum persecut vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos, mentientes, &c.*

IESVS